Symboluri corale

(Daniela Caraman Fotea, 31 octombrie 2006)

Recitalul de aseară susținut la Palatul Cantacuzino de Asociația Corală de Copii și Tineret, pe scurt Corala Symbol, condusă de **Jean Lupu**, mi-a trezit nostalgii. Am rememorat cele studiate despre incredibila mişcare corală din România interbelică, tradiția construită prin sutele de coruri acoperind geografia țării, de la marile orașe, la sate și comune. Dizolvată lent dar sigur mai ales prin poluarea suportului literar, deturnat în propagandă, gloriile de altă dată devenind amintiri în pagini de cronică. Făcînd însă posibilă apariția constelației Madrigal.

În zilele noastre, cel mai la îndemînă pentru a ilustra domeniul, sunt formațiile de profil ale Radioului. Care reprezintă o permanență. Mai există cîteva, ilustrînd permanența unei pasiuni. Distinsul muzician Jean Lupu, cu cei 45 de ani de activitate dirijorală, a inițiat corale longevive, amintesc „Cantata" și creează după 1990 Symbolul. Acum exclusiv feminin, soprane și altiste. Demers îndrăzneț alegerea unui astfel de nume. Dar împlinit și prin idee și prin fapt artistic; acesta din urmă validat prin distincții, premii, turnee europene, discuri – 13, cu prezențe în stagiunile Filarmonicii „George Enescu", dar mai cu seamă prin interesul acordat de creatorii de gen, maeştrii, și mai tinerii compozitori – **Irina Odăgescu Țuțuianu, Doru Popovici, Vasile Timiş, Constantin Arvinte, Dan Voiculescu, Grigore Cudalbu, Ștefan Constantin Răzvan** ș.a. care au scris anume pentru fetele acestea muzicale, 47 erau aseară, cu pregătire de specialitate, voci suple, intonațional foarte corecte. Jean Lupu le-a creat culoare și timbru personal pe ansamblu, educăndu-le către performanță capacitatea rezolvărilor tehnice, cea de expresivitate. Așa se face că reușesc emoționanta atmosferă pe care o crează imnului bizantin de **Doru Popovici**. Privindu-le, realizezi climatul sufletesc, de sănătate spirituală a corului, în esență, oglinda dirijorului.

Așa se explică „inflația" îmbucurătoare de prime audiții din repertoriu, de la cele în caracter bizantin, la prelucrări de folclor, repertoriu clasic de gen, național și universal. Dar și bucuria cu care le asculți: candoarea, iubirea de muzică, seriozitatea implicării în actul artistic sunt însemne ale aceleiași pasiuni împărtășită cu cel care conduce nu formația ci familia muzicală cu symbol nu doar nominativ.

Și a fost foarte apropiat, poate chiar modelat pe adevăr, distinsul muzican **Jean Lupu** alegînd denumirea formației. Asemeni domniei sale trebuie să fi fost cei mulți creatori de tradiție. Care s-a alchimizat într-adevăr în Madrigal, dar iată, oferă speranța renașterii unei practici muzicale cu rezonanță spirituală, în posibilă expansiune. Este realizabil. De acea îl prețuiesc pe **Jean Lupu**.